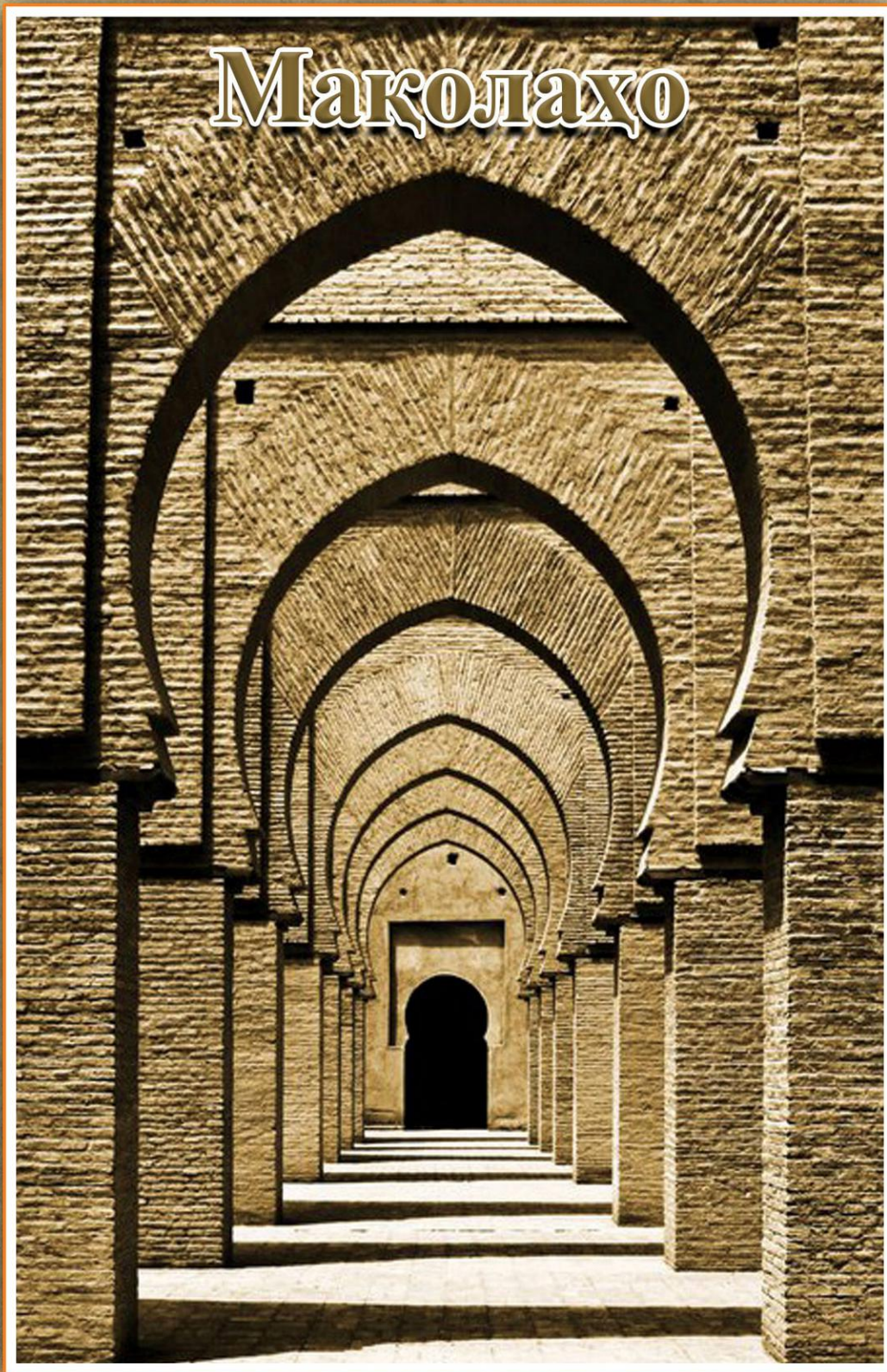

Мақолаҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мавзӯи мақола:
Бозгашт ба Ислом;
Хоре дар чашми
тоғутпарастони мутаъассиб

Нависандаи мақола:
Мӯҳсини Ҳусейнӣ

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон
аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар маҳсуб намешавад.

Бозгашт ба Ислом; Хоре дар чашми тоғутпарастони мутаъассиб

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ لَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ <<Худованд волии касоне аст ки имон овардаанд, ононро аз торикӣ ба нур хорич мекунад ва касоне ки кофиранд авлиёъашон тоғутонанд, ононро аз нур ба торикӣ хорич мекунад, онон ҳамгинони оташанд ва дар он ҷовидон хоҳан буд>>¹ (Бакара/ 257).

Худованд дар Қуръони карим аз ду навъ ҳукумат ёд карда ва ду даста пешво ва <<Имом>> ро дар китоби худ муъаррифӣ фармудааст. Ба ин маъно ки мабной машрӯбияти ҳукумат дар Исломо рошан карда ва ишколи гуногун дар ҳар замонро аз ду ҳол хорич надонистааст; Ба ин наҳв ҳукуматҳо ё мисдоқи <<Ҳукумати Худованд>> ҳастанд ва ё мисдоқи <<Ҳукумати тоғут>> ва ҳолати севвум барои онҳо матассавир нест. Тавзиҳ онки Худованд барои муъаррифии аъиммаи ҳақ мефармояд: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾² <<Ва ононро пешвоёне қарор додем ки ба амри Мо ҳидоят мекунанд>> ва ононро намояндагони

1. Барои тарҷумаи оёт дар ин мақола аз тарҷумаи ҳазрати аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ истифода шудааст.

2. Анбиё/ 73.

Бозгашт ба Ислому Хоре дар чашми тоғутпарастони мутаъассиб

чабҳаи <<Ҳокимияти Аллоҳ>> мешуморад. Ҳамчунон барои муъаррифии аъиммаи ботил мефармояд: ¹«وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ» <<Ва ононро пешвоёне қарор додем ки ба сӯй оташ даъват мекунанд>> ва ононро намояндагони чабҳаи ҳокимияти тоғут медонад. Лизо Худованд бо ин мавзеъгирии шафоф ва рӯшангарона, чабҳаи ҳақ ва ботилро дар ҳавзаи ҳукумат ва вилоят амр табиин мефармояд ва аз як сӯ рӯшан мешавад ки аъиммаи ҳақ бар ҳилофи аъиммаи ботил, ба <<Амри Аллоҳ>> ҳидоят мекунанд ва соҳиби нас ва маъзун аз ҷониби Худованд ҳастанд ва аз сӯй дигар маълум мешавад ки пайравони кадом гурӯҳ бар ҳидоят ва пайравони кадом дар залолатӣ ошкоранд; Чунонки мефармояд: ²«وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ» <<Ва ҳароина дар ҳар уммате Паёмбареро барангехтем ки Худовандро бипарастанд ва аз тоғут бипарҳезанд [пас Худованд бархӣ аз онҳоро ҳидоят кард ва гурӯҳе шойистаи гумроҳӣ шуданд]>>. Ҳамчунин Худованд дар ояти 257 сураи мубораки Бақара, касоне ки вилояти Аллоҳро мепазиранд ба хуруҷ аз зулмат ба сӯй нур ваъда медиҳад ва касоне ки вилояти тоғутро мепазиранд ба хуруҷ аз нур ба сӯй зулмат ваъда медиҳад ва инро сабаби вуруди онон ба оташи ҷовидони дӯзах мешуморад.

Олими вораста ва ҷалилул қадр ҳазрати аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло ин ҳақиқати бисёр муҳим ва таъйинкунандаро дар баҳши севуми китоби арзишманди худ <<Бозгашт ба Ислому>> зайли увони <<Ҳокимияти ғайри Худованд>>, бо баёнӣ фавқульода фасеҳ, рӯшангар ва олимона табиин мефармояд. Эшон дар идомаи баҳсашон дар ин бора ва дар мақоми рӯшан кардани мисдоқи ҳокимияти Аллоҳ мефармоянд:

<<Ба ин тартиб, ҳокимияти касоне ки Худованд ўро барои он гумошта, ҳокимияти Худованд ва ҳокимияти касе ки Худованд ўро барои он нагумошта, тоғут аст ва ин қоъидае аст ки ба ғоят сода ва баййин аст. Бинобар ин қоъида, ормони ҳамаи Паёмбарон, таҳаққуқи ҳокимияти Худованд ва нафӣи ҳокимияти тоғут буда; Чунонки Худованд фармудааст:

1. Қасос/ 41.

2. Наҳл/ 36.

Бозгашт ба Ислом; Хоре дар чашми тоғутпарастони мутаъассиб

«وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ»¹ <<Ва ҳароина дар ҳар уммате Паёмбареро барангехтем ки Худовандро бипарастед ва аз тоғут бипарҳезед>> Ва табъан ормони Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам низ ҳамин будааст; Бо таваҷҷуҳ ба инки пазириши ҳокимият дар Ислом, аз масодики парастиш аст ва ҳар кас ҳокимияти касе чуз Худовандро бипазирад, дар воқеъ тоғутро парастиш кардааст; Монанди яҳудиён ки Худованд дар бораи онон фармудааст: «قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ»² <<Бигӯ оё шуморо ба сазой бадтар аз он назди Худованд хабар бидихам?! Касе ки Худованд ӯро лаънат кард ва бар ӯ хашм гирифт ва аз ӯ бузина ва хук сохт ва ӯ тоғутро парастид! Онон чойгоҳи бадтаре доранд ва аз роҳ гумрохтаранд>>! Ҳамчунонки Худованд бандагони парҳезкори худро ба иҷтиноб аз парастиши тоғут сутуда ва фармудааст: «وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ»³ <<Ва касоне ки аз тоғут парҳез карданд ки онро бипарастанд ва ба сӯй Худованд рӯй оваранд, барои онон муждагонӣ аст; Пас мужда бидеҳ бандагонаро>>! Бо ин васф, куфри ба тоғут лозимаи имон ба Худованд аст ва касе ки ҳокимияти тоғутро гардан наниҳода ва ҳокимияти Худовандро пазиро шуда, ба Исломи асил ва комил, роҳ ёфтааст; Чунонки Худованд дар бораи ӯ фармудааст: «فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ»⁴ <<Пас ҳар кас ба тоғут кофир шавад ва ба Худованд имон оварад, ҳароина ба ресмони устуворе чанг зада ки гусастагӣ надорад ва Худованд шунавоӣ доност>>!⁵

Лизо бинобар чизе ки ин олими фарзона табйин фармудаанд, ҳокимияти Аллоҳ замоне муҳаққақ хоҳад шуд ки ҳокимияти

1. Наҳл/ 36.

2. Моъида/ 60.

3. Зумар/ 17.

4. Бақара/ 256.

5. Ҳошими Хуросонӣ, Бозгашт ба Ислом, с155 ва 156

Бозгашт ба Ислом; Хоре дар чашми тоғутпарастони мутаъассиб

халифаи Ў дар замин муҳаққак шавад ва ў ба ниёбат аз Худованд ҳукумат намояд, аммо вақте касӣ дигар ки аз сӯй Худованд баргузида нашудааст, ҳокимият меёбад бидуни тардид ҳокимияти тоғут таҳаққуқ ёфтааст ва касоне ки ҳокимияти ўро мепазиранд ва ўро бар он ёрӣ мекунанд ва аз ў итоъат менамоянд, мубтанӣ бар оёти сариҳи Қуръон <<عبد الطاغوت>> яъне <<Бандагони тоғут>> ҳастанд.

Бинобарин, тардиде нест ки имрӯз ҳокимиятҳое ки бо номи Ислом ҳукумат ташкил додаанд ва дар ҳоле ки насӣ қатъӣ аз шарифат ба номи онон содир нашудааст, муддаиҳои интисоб ба вилояти мутлақа аз сӯй Худованд ҳастанд ва мардумро бо ин баҳона ба тақлиди кӯр кӯрона ва итоъати комил аз худ фаро меҳонанд, муддаиҳои дуруғин ва мисли аълои тоғутҳое ҳастанд ки мин дуниллоҳ парастии мешаванд; Чароки бидуни <<Амри>> Худованд ва бидуни изне аз ноҳияи Ў ҳукумат мекунанд ва итоъати худро бидуни онки аслӣ собит дар шарифат дошта бошад, ба масобаи чузъе аз шарифат бар мардум вочиб мешуморанд.

Ин амри хатир, намунае аз инҳирофоти бузург ва хатарноке аст ки дастае аз сарсупурдагон тавоғут дар миёни мусалмонон тарвиҷ додаанд ва аз ин тариқ, ҳукумат бар мардумро бо ҳилаҳои ғайри муваҷҷаҳ шаръӣ ва таъвилоти ботил ва музҳик тасоҳуб намудаанд. Дар чунин шароите, ҳангоме ки олимӣ шуҷоъ, огоҳ ва озодаи ҳозир ба мумошот ва муъомила бо эшон ва таъйиди инҳирофоташон намешавад ва бо хайрхоҳӣ ва чиддияти таҳсинбарангезе ҳатоҳои фоҳиш ва бидъатҳои ошкори онон аз масири Исломо тазаккур медахад, бар меошубанд ва ҳашмгин мешаванд ва ба мавзеъгириҳои ҳасмона ва саркӯбгарона дар баробари ў мепардозанд!! Инсон бо таъассуби бешармона ва нафратангезе ки барои ҳокимон ва сиёсатмадорони худ доранд бар қироъати иқтидоргароёна ва инҳирофии худ аз Ислом пой мефишоранд ва паёми бедор кунанда ва таҳаввулофарини <<Бозгашт ба Ислом>> ро таҳдиде барои худ ба ҳисоб меоваранд; Зеро Исломе ки онон таблиғ мекунанд, танҳо мудофеъи манофеъи онон аст ва имкон надорад ки бар ҳилофи амёл ва аҳволи онон ақида ё ҳукме дошта бошад, дар ҳоле ки Исломи ростин итифоқан ҳеҷ созгорӣ бо манофеъи онон надорад

Бозгашт ба Ислом; Хоре дар чашми тоғутпарастони мутаъассиб

ва амёлу ахвоъи ононро бар наметобад ва бо қотеъияти комил рад мекунад. Возеҳ аст ки далили нигаронӣ ва ҳассосияти ачиби ин гурӯҳ дар мувоҷеҳ бо чунин рӯшангарихои покиза ва мубораки он аст ки <<Бозгашт ба Ислом>> беш аз ҳар чиз ба сӯй ҳокимияти халифаи Худованд дар замин фаро меҳонад ва дар ҳақиқат мунодии <<Бозгашт ба сӯй Маҳдӣ>> алайҳи салом аст. Аз ҳамин рӯст ки чирахорони тавоғут ки дар ғайбати Маҳдӣ алайҳи салом ба суди саршор ва мавқеъияти болое даст ёфтаанд, бо шунидани нидои такондиҳандаи наҳзати <<Бозгашт ба Ислом>> ва итоъат аз дарунмояи инқилобӣ ва чараёнсози он саросима шудаанд ва пояҳои ларзони ҳокимияти ғайри Худовандро ки то кунун бо ҳар заҳмат ва ҳилае буд ҳифз кардаанд, ларзонтар аз ҳамеша ёфтаанд ва бо тамоми тавони ночизе ки доранд мазбуҳона дар ҳоли муқобила ва рӯёруйи бо ин чараёни мубораки Маҳдавӣ ҳастанд.

Аммо ин шарурон бояд бидонанд ки офтоби ҳақиқати Ислом харгиз пинҳон наметонад ва зуд аст ки ҳамагон ба ямини рӯшангарихои ҳазрати аллома Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло, зарурати <<Бозгашт ба Исломи>> ҳолис ва комилро дарк кунанд ва ба сӯй нидои мубораки ин наҳзати Исломӣ бишитобанд. Мардум ба зудӣ хоҳанд донист ки роҳзанони шариъат, роҳи Маҳдиро бастаанд ва дини мардумро рабуданд ва онро дар даҳмаҳои торики лаффоziҳо ва сиёсатбозиҳои худ пинҳон намудаанд то мардум ба он роҳ наёбанд ва акнун ки ситораҳое дар машрик тулуъ карда ва дар ҳоли нурафшонӣ аст ва мардумро ба бозгашт ба ҳамон Исломи пинҳон шуда ва кетмон шуда ва мадфун шуда ҳидоят мекунад, ин роҳзанони шариъат саросима шудаанд ва аз расвойии хеш ваҳшат кардаанд ва пайваста мегӯянд: <<Бозгашт ба Ислом?! Кадом Бозгашт ба Ислом?!>> Монанди сориқе ки дасташ рӯ мешавад ва ҳангоме ки ҷавоҳироти сирқат шударо аз ӯ матолиба мекуни, ба инкор ва хошо рӯй меоварад ва дар посух ба ту мегӯяд: <<Ҷавоҳирот?! Кадом ҷавоҳирот?!>> Ва гӯи худро ба он роҳ мезанад то шояд битавонад сирқати худро кетмон кунад ва худро аз гирифторӣ ва мучозот бираҳонад!

Вале ҳамагон бидонанд мо он қадар нидои <<Бозгашт ба Ислом>>

Бозгашт ба Ислом; Хоре дар чашми тоғутпарастони мутаъассиб

ро дар гӯшҳои сангини ин мучримон фарёд хоҳем зад ки ба сирқати бешармонаи хеш ва ончи аз диёнаати мардум бурдаанд иқрор кунанд;
 ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дар ин ҷаҳон
бисол

Сайтҳои Facebook
пайгоҳ

Сайтҳои Google Plus
пайгоҳ

Сайтҳои Telegram
пайгоҳ